

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu rozhodl při ústním jednání konaném dne 4. dubna 2014 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a členů JUDr. Danuše Novotné, JUDr. Ivany Doubkové, JUDr. Josefa Českého, JUDr. Petra Hajna a JUDr. Zdeňka Nováka, o návrhu **předsedy Okresního soudu v Teplicích** se sídlem U Soudu 1450/11, na zahájení kárného řízení proti **Mgr. M. F.**, soudci Okresního soudu v Teplicích, zastoupeného JUDr. Bohumilem Sochořem, advokátem se sídlem Sovova 2, Teplice, v řízení o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 19. 11. 2013, sp. zn. Spr 833/2013,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zák. č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, exekutorů a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, se kárně obviněný

Mgr. M. F.,
nar. x,
soudce Okresního soudu v Teplicích,

u z n á v á v i n n ý m , ž e

jako soudce vyřizující trestní věc sp. zn. 4 T 127/2009 dal dne 25. 2. 2013 písemný pokyn vyšší soudní úřednici k provedení nařízení výkonu trestu odnětí svobody odsouzeného K. S., a to i přesto, že mu na základě jeho předchozího písemného pokynu byl spis předložen k rozhodnutí o účasti K. S. na amnestii prezidenta republiky, jelikož rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 16. 2. 2010, č. j. 4 T 127/2009 - 64, byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání pěti roků, přičemž usnesením téhož soudu ze dne 27. 6. 2012, č. j. 4 T 127/2009 - 92, pravomocným až dne 19. 2. 2013, bylo rozhodnuto, že jako odsouzený vykoná trest odnětí svobody v trvání dvou roků ve věznici s ostrahou. V důsledku toho byl odsouzený vyzván k nástupu trestu do příslušné věznice do 11. 4. 2013, a jelikož tak neučinil, byl dne 2. 5. 2013 Policií ČR zadržen a dodán do výkonu trestu, byly proti němu téhož dne zahájeny úkony trestního řízení a bylo mu sděleno podezření pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, pro který na něho byl u Okresního soudu v Chomutově dne 22. 5. 2013 podán návrh na potrestání, přičemž až dne 26. 9. 2013 (na základě usnesení Okresního soudu v Teplicích ze dne 25. 9. 2013, č. j. 4 T 127/2009 - 118, jímž bylo zastupujícím soudcem rozhodnuto o účasti odsouzeného na amnestii) byl K. S. propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody na svobodu a usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 5. 11. 2013, sp. zn. 29 T 134/2013, bylo trestní stíhání zastaveno,

t e d y

z a v i n ě n ě p o r u š i l

povinnost soudce, čímž ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, a

t í m s e d o p u s t i l

kárného provinění podle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb. kárné opatření

d ů t k a .

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu na zahájení řízení

[1.] Předseda Okresního soudu v Teplicích (dále jen „kárný navrhovatel“, příp. „navrhovatel“) podal k Nejvyššímu správnímu soudu návrh na zahájení kárného řízení proti soudci Mgr. M. F. (dále též „kárně obviněný“). Tento návrh odůvodnil tím, že Mgr. F., jako soudce vyřizující trestní věc sp. zn. 4 T 127/2009, dal písemný pokyn vyšší soudní úřednici k provedení nařízení výkonu tohoto trestu odnětí svobody. Učinil tak přesto, že mu na základě jeho předchozího písemného pokynu byl spis dne 25. 2. 2013 předložen k rozhodnutí o účasti K. S. na amnestii prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, jelikož rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 16. 2. 2010, č. j. 4 T 127/2009 - 64, byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání pěti roků, přičemž usnesením téhož soudu ze dne 27. 6. 2012, č. j. 4 T 127/2009 - 92, pravomocným až dne 19. 2. 2013, bylo rozhodnuto, že jako odsouzený vykoná trest odnětí svobody v trvání dvou roků ve věznicí s ostrahou. V důsledku tohoto jednání Mgr. F. byl odsouzený vyzván k nástupu trestu do příslušné věznicí do 11. 4. 2013, a jelikož tak neučinil, byl dne 2. 5. 2013 Policií ČR zadržen a dodán do výkonu trestu, a byly proti němu téhož dne zahájeny úkony trestního řízení a bylo mu sděleno podezření pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, pro který na něho byl u Okresního soudu v Chomutově dne 22. 5. 2013 podán návrh na potrestání. Přitom až dne 26. 9. 2013 (na základě usnesení Okresního

soudu v Teplicích ze dne 25. 9. 2013, č. j. 4 T 127/2009 - 118, jímž bylo zastupujícím soudcem rozhodnuto o účasti odsouzeného na amnestii) byl K. S. propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody na svobodu; a usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 5. 11. 2013, sp. zn. 29 T 134/2013, bylo trestní stíhání zastaveno.

[2.] Tímto pochybením Mgr. F. zaviněně porušil povinnosti soudce, čímž ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, čímž spáchal kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech“).

[3.] V odůvodnění návrhové uvádí, že o předmětném skutku se dozvěděl dne 25. 9. 2013. U veřejného zasedání, konaného dne 27. 6. 2012 v nepřítomnosti odsouzeného K. S., bylo rozhodnuto o tom, že podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku odsouzený vykoná trest odnětí svobody v trvání dvou roků. V době vyhlášení amnestie toto usnesení nebylo pravomocné, jelikož nebylo ani doručeno odsouzenému, k čemuž došlo teprve dne 19. 2. 2013. Přitom byl v mezidobí a na pokyn vyšší soudní úřednice dne 11. 1. 2013 Mgr. F. předložen spis k posouzení, zda je K. S. účasten amnestie, na což soudce reagoval dne 15. 1. 2013 písemným pokynem (referátem) učiněným do spisu, aby odsouzenému bylo doručeno usnesení č. j. 4 T 127/2009 - 92 a v případě nabytí právní moci mu byl spis zpět předložen k rozhodnutí o amnestii.

[4.] Dne 25. 2. 2013 byl spis Mgr. F. opakovaně předložen. Tento soudce však poté, co vyšší soudní úřednice vyznačila na citovaném usnesení dnem 19. 2. 2013 doložku právní moci, nerozhodl o účasti odsouzeného na amnestii, nýbrž dal pokyn k vyhotovení nařízení výkonu trestu a na tomto základě vydala vyšší soudní úřednice referát pro výkon trestu odnětí svobody včetně výzvy k nástupu trestu. Protože se však odsouzený k nástupu trestu nedostavil, vydala vyšší soudní úřednice dne 26. 4. 2013 příkaz k dodání odsouzeného do VTOS a požádala o součinnost Policii ČR, která dodání odsouzeného provedla dne 2. 5. 2013.

[5.] Teprve v důsledku toho, že namísto Mgr. F. (pracovní neschopnost) byla věc předložena zastupujícímu soudci Mgr. R., bylo dne 25. 9. 2013 rozhodnuto o tom, že K. S. je účasten amnestie a dne 26. 9. 2013 byl propuštěn na svobodu. Navíc byl v souvislosti s nenastoupeným trestem odnětí svobody proti K. S. podán dne 22. 5. 2013 návrh na potrestání pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku. Dne 5. 3. 2013 Okresní soud v Chomutově usnesením toto trestní stíhání zastavil.

[6.] Kárný návrhové připomíná, že dne 1. 1. 2013 byla pod č. 1/2013 Sb. vyhlášena amnestie prezidenta republiky, přičemž podle jejího čl. IV odst. 1 písm. b) byly prominuty všechny podmíněně odložené tresty odnětí svobody pravomocně uložené před 1. 1. 2013 ve výměře nepřevyšující 2 roky. V daném případě je proto nepochybné, že čl. IV odst. 1 písm. b) amnestie byl aplikovatelný na případ K. S. Mgr. F. měl dostatečný časový prostor (nejméně od 11. 1. 2013, kdy mu byl poprvé spis předložen k posouzení účinků amnestie, do 25. 2. 2013, kdy dal pokyn k nařízení výkonu trestu), během něhož mohl dostat správnému procesnímu postupu; nic mu např. nebránilo v tom, aby si vyžádal potřebné konzultace. Je tak zřejmé, že kárně obviněný měl nejméně poté, co mu byl dne 25. 2. 2013 předložen spis, aplikovat rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii, resp. měl rozhodnout podle ustanovení § 368 trestního řádu o tom, že K. S. je účasten této amnestie, a naopak neměl učinit pokyn k nařízení výkonu trestu odnětí svobody.

[7.] Na základě výše uvedeného kárný návrhové tvrdí, že Mgr. F. porušil ustanovení § 79 odst. 1 a § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona o soudech, a to ignorováním aplikace rozhodnutí o amnestii ve spojení s učiněným pokynem k nařízení výkonu trestu odnětí svobody u osoby, na kterou by se při včasné aplikaci amnestie hledělo, jako by nebyla odsouzena a nebyla dodávána do výkonu trestu odnětí svobody. Toto jednání není marginální a intenzitu provinění kárně obviněného je třeba považovat za vysokou, neboť K. S. byl v době od 28. 5. do 26. 9. 2013 (122 dnů) neprávem ve výkonu trestu odnětí svobody. Kromě toho, v rámci příčinného řetězení, byl

K. S. trestně stíhán pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle ustanovení § 337 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit nenastoupením trestu odnětí svobody, jehož ani částečný výkon by však nenastal, pokud by bylo rozhodnutí o amnestii včas a správně aplikováno.

[8.] Mgr. F. je přitom zkušený soudce s dlouholetou praxí, neboť k Okresnímu soudu v Teplicích byl přidělen již dne 1. 7. 1998. K jeho osobě kárný navrhovatel uvedl, že výkonnost je v porovnání s ostatními soudci vysoká, věci vyřizuje v přiměřených lhůtách a je hodnocen jako pečlivý soudce. Dosud proti němu nebylo vedeno kárné řízení; v minulosti mu byly pouze uloženy dvě písemné výtky: dne 4. 5. 2009 za 22 měsíční nečinnost v trestní věci a dne 30. 9. 2010 za porušení zákazu kouření v jednací síni.

[9.] Na základě shora uvedeného kárný navrhovatel považuje za přiměřené uložení kárného opatření – snížení platu o 10 % na dobu šesti měsíců.

II. Vyjádření kárně obviněného

[10.] Mgr. F. ve vyjádření uvádí, že vytýkané skutečnosti nikterak nezpochybňuje. Důsledky tohoto případu ho velmi mrzí a z odborného hlediska nemá žádné kvalifikované vysvětlení pro svůj postup v této věci. Jediným vysvětlením je proto celková přepracovanost, přetíženost, nastupující zdravotní problémy a také pracovní prostředí, vytvářené dlouhodobě předsedou soudu.

[11.] Kárně obviněný žádá, aby byly v jeho prospěch zohledněny následující skutečnosti. Již v průběhu čekatelské praxe vykonával pracovní úkoly nad rámec svých běžných pracovních povinností. Oproti roku 1998, kdy se stal soudcem, se na trestním úseku vystřídal 13 soudců a zůstali jen on a JUDr. Č., který však byl opakovaně přidělován na různé dlouhodobé stáže. Po soudcích, kteří soud opustili, vždy docházelo k přerozdělování jejich nevyřízených věcí, přičemž se obvykle jednalo o věci skutkově a právně složité. Navíc, většina soudců zvyšovala stavy ve svých senátech, pročež jim vedení soudu zastavovalo nápad, a to na několik měsíců. To opět vedlo ke zvýšenému nápadu do senátu Mgr. F., což kárně obviněný dokumentuje konkrétními údaji. Přes to všechno Mgr. F. stav svého senátu stále snižuje, takže např. na jaře 2013 byl počet nevyřízených věcí pouze 14.

[12.] Tato výkonnost však byla dosahována za cenu vysokého pracovního nasazení a Mgr. F. proto soudil průměrně 3 - 4 dny v týdnu. Pokud by totiž soudil jen 2 dny jako ostatní kolegové (z nichž většina odešla právě kvůli velkému pracovnímu vytížení), byl by zavalen přidělenými spisy. Navíc, kromě nadprůměrného počtu rozhodnutí, měl Mgr. F. vždy i nejméně zrušených rozhodnutí odvolacím soudem. Obrovskou zátěží v poslední době bylo vyřizování amnestie a protože kárně obviněný měl nejvíce vyřízených věcí, musel i nejvíce věcí přezkoumat. Kromě toho, připadly na něj i spisy po JUDr. K., která byla na stáži. Vytýkané pochybení bylo proto zřejmě zaviněno celkovou přepracovaností a vytížeností po mnoho let služby.

[13.] Kárně obviněný proto nesouhlasí s navrhovatelem v tom, že mu byly spisy přidělovány rovnoměrně jako ostatním soudcům, a také upřesňuje, že jeho výkonnost nebyla v porovnání s ostatními soudci vysoká, leč nejvyšší, a že nevyřizuje věci v přiměřených lhůtách, nýbrž nejrychleji.

[14.] Závěrem proto Mgr. F. uvádí, že se nikterak nevyvíňuje z odpovědnosti za kárné provinění, jehož se dopustil, ale žádá o zohlednění shora popsané psychické a fyzické zátěže, které byl dlouhodobě vystaven.

III. Replika kárného navrhovatele

[15.] Kárný navrhovatel k citovanému vyjádření Mgr. F. v replice ze dne 17. 3. 2014 uvádí, že skutečnosti zmiňované kárně obviněným považuje za irelevantní. Ohrazuje se však proti tvrzení, že by Mgr. F. někdy kontaktoval za účelem souhlasu se zastavením nápadu některým trestním soudcům s tím, že tento nápad bude přidělen do senátu 4 T. Rovněž jej nikdy ne žádal, aby zastavil nápad všem trestním soudcům na 1 - 2 měsíce. Pokud byl v minulosti zastaven nápad nových trestních věcí třem soudkyním, stalo se to z důvodu jejich těhotenství. Není také pravdou, že by navrhovatel žádal Mgr. F. nebo jiného soudce, aby mohl přistoupit k opatření, kterým by spisy po soudkyni Mgr. P. přidělil pouze jemu a JUDr. Č. Zcela nepravdivé je též tvrzení, že Mgr. F. a JUDr. Č. vyřídili skoro 100 věcí po jmenované soudkyni a mezi ostatní soudce se přidělilo pouze 20 spisů. Navrhovatel doložil, že z celkového počtu 154 po Mgr. P. bylo Mgr. F. přiděleno 29 věcí, stejně jako JUDr. Č.; zbývajících 96 spisů ostatním soudcům. Rozdíl 7 spisů vysvětluje navrhovatel tím, že JUDr. K. a Mgr. K. byly přiděleny věci z agendy Tm a u dvou dalších soudkyň byla avizována gravidita. Toto rozdělení věcí proto bylo rovnoměrné. Nepravdivé je též tvrzení týkající se spisů Mgr. H., neboť z počtu 59 nevyřízených věcí bylo Mgr. F. přiděleno 10 věcí, stejně jako JUDr. Č.; ostatní 4 soudci dostali každý po devíti spisech.

[16.] K zatížení v souvislosti s amnestií prezidenta republiky navrhovatel konstatuje, že tato zátěž dopadala na všechny trestní soudce. Ohledně spisů nepřítomné soudkyně JUDr. K. navrhovatel uvádí a také dokládá, že z celkového počtu 303 spisů bylo Mgr. F. přiděleno 44 věcí; ostatním soudcům po 45 věcech. Rovněž v tomto případě tedy bylo rozdělování spisů rovnoměrné.

[17.] Výkonnost Mgr. F. v letech 2011 a 2013 nebyla absolutně nejvyšší; je však pravdou, že v roce 2012 vyřídil nejvíce věcí.

[18.] Navrhovatel vyjadřuje politování nad přístupem Mgr. F. ke kárnému návrhu, neboť se uchyluje ke zkresleným a nepravdivým informacím, přestože je mu dlouhodobě vytvářeno a poskytováno standardní materiální zabezpečení a pracovní prostředí, má vlastní kancelář (byť jiní soudci jsou ve dvojicích či trojicích) s odpovídajícím technickým vybavením a má také zapisovatelku a k dispozici minimálně 3x týdně jednací síň. Navrhovatel se nemůže vyjadřovat k dřívějšímu období, nicméně za posledních 5 let byly ze strany vedení soudu opakovaně činěny vstřícné kroky k jeho osobě, např. ve formě zastavení nápadu skoro na 2 měsíce (1. 1. – 20. 2. 2013) za situace, kdy mu napadla obsáhlá trestní věc. Rovněž s ohledem na jeho dlouhodobou pracovní neschopnost bylo solidárně přístupováno k jeho nevyřízeným věcem včetně porozsudkové agendy, když od 4. 2. 2014 bylo z jeho senátu přerozděleno ostatním soudcům 46 nevyřízených věcí a 23 věcí z porozsudkové agendy. Nadto 2 rozsudky vyhlášené Mgr. F. v srpnu 2013 byly přiděleny k vyhotovení zastupující soudkyni.

IV. Průběh ústního jednání

[19.] V průběhu ústního jednání kárný navrhovatel plně odkázal na obsah podaného návrhu i repliky k vyjádření kárně obviněného a setrval rovněž na navrženém kárném opatření. Zdůraznil, že v důsledku pochybení Mgr. F. byla způsobena závažná újma třetí osobě. Některá tvrzení Mgr. F. označil za zkreslená a zavádějící. Není např. pravdou, že v jeho práci nebyly nikdy zjištěny nedostatky, když mu v minulosti bylo uloženo 7 výtek. Není také pravdou, že nebyl nikdy osloven ke stáží na krajském soudu. V jednom případě se tak stalo, nicméně Mgr. F. tuto možnost odmítl. Navrhovatel předložil jako důkaz počet neskončených věcí za období leden – březen 2013, z něhož plyne, že v tomto období Mgr. F. nebyl zatížen „stovkami nevyřízených věcí“, když počet těchto nevyřízených spisů nepřesahoval číslo 20.

[20.] Kárně obviněný zdůraznil, že své pochybení nepopírá, je si vědom nezvratného následku a velmi je lituje. Nejednalo se však o pochybení úmyslné a došlo k němu přehlédnutím. Vysvětlení, proč se tak stalo, spatřuje v profesní přepracovanosti a v negativní pracovní

atmosféře, kdy mezi ním a předsedou soudu panuje vzájemná animozita. Mgr. F. poukázal rovněž na svůj romský původ a uvedl, že díky němu musel být vždy pracovitější než ostatní. Svoje povinnosti plnil nadstandardně a nikdy neměl nedodělky. Velmi mu vadí medializace tohoto kárného řízení, neboť navenek je popisován jako „uličník“, byť se jednalo o zcela ojedinělé pochybení. Když začal v 90. letech soudit, začínal se 600 nedodělky; dnes dostávají noví soudci cca 50 věcí. U okresního soudu dochází ke značné fluktuaci a vystřídalo se zde 13 soudců. Až v posledních dvou letech, po nástupu mladých soudců, však dochází ke snižování celkového počtu nedodělků. Mgr. F. dále uvedl, že se osobní vztahy promítají do vztahů pracovních. Za posledních 20 let odešlo 7 soudců ke krajskému soudu, byť za sebou nechali nevyřízené tisíce spisů. Kárně obviněný však podobnou nabídku nedostal, jakkoliv patřil mezi nejvýkonnější soudce. Předchozí předseda soudu jej prý chtěl dostat z justice úplně pryč, a to proto, že jej převyšoval a choval k němu zášť a revnivost. Závěrem Mgr. F. uvedl, že žádá zproštění, případně upuštění od uložení kárného opatření.

V. Skutková zjištění plynoucí ze spisu a z předložených důkazních prostředků

[21.] Z obsahu spisu Okresního soudu v Teplicích zn. 4 T 127/2009 plyne, že rozsudkem ze dne 16. 2. 2010, č. j. 4 T 127/2009 - 64, byl K. S. za spáchání trestného činu úvěrového podvodu podle ustanovení § 250b odst. 1, odst. 3 trestního zákona odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání pěti roků. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 16. 2. 2010. Usnesením ze dne 27. 6. 2012, č. j. 4 T 127/2009 - 92, bylo rozhodnuto o tom, že K. S. vykoná souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 roků, který mu byl uložen citovaným rozsudkem ze dne 16. 2. 2010. Toto usnesení nabylo právní moci dne 19. 2. 2013.

[22.] Vyšší soudní úřednice S. A. dne 11. 1. 2013 spis předložila Mgr. F. s tím, že žádá o určení dalšího postupu: buď rozhodnout o amnestii s tím, že k přeměně trestu dosud nebylo rozhodnuto pravomocně, nebo doručit usnesení o přeměně a pokud nabude právní moc nařídit trest, protože trest odnětí svobody nebyl pravomocně uložen před 1. 1. 2013 (č. l. 96).

[23.] Z referátu ze dne 22. 1. 2013 (č. l. 100) plyne, že Mgr. F. dal písemný pokyn k doručení usnesení č. j. 4 T 127/2009 - 92 s tím, že v případě nabytí právní moci má být spis předložen „k rozhodnutí o A/2013“. Poté, co toto usnesení nabylo právní moci, dal Mgr. F. dne 25. 2. 2013 vyšší soudní úřednici pokyn k nařízení výkonu trestu.

[24.] K nařízení výkonu trestu došlo dne 8. 3. 2013 (č. l. 108). K. S. byl zadržen dne 2. 5. 2013 a stejného dne byl dodán do vazební věznice v Litoměřicích.

[25.] Dne 19. 9. 2013 zaslal soudce Okresního soudu v Chomutově JUDr. P. V. Okresnímu soudu v Teplicích přípis, jehož obsahem je konstatování, že u zdejšího soudu byl podán návrh na potrestání K. S. pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit nenastoupením výkonu trestu odnětí svobody. JUDr. V. však sdělil, že „dle obecně zastávaného názoru mezi soudci zdejšího soudu“ rozhodnutí podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku, pokud nenabyla právní moci ke dni 1. 1. 2013, jsou považována za nicotná a rozhodnutí jim předcházející podléhají amnestii prezidenta republiky [čl. IV. odst. 1 písm. b)]. Proto vrátil předložený spis zpět k posouzení uvedeného s tím, že bude rozhodovat o zastavení trestního stíhání, neboť skutek není trestným činem.

[26.] Z úředního záznamu na č. l. 117 plyne, že zastupující soudce Mgr. M. R. dne 25. 9. 2013 telefonicky kontaktoval Mgr. F., seznámil ho s přípisem JUDr. V. a sdělil mu, že jako zastupující soudce nemůže vydat amnestijní rozhodnutí. Na to mu měl Mgr. F. sdělit, že s ohledem na pracovní neschopnost nemůže rovněž toto rozhodnutí učinit; věc s ohledem na amnestii zkoumal a rozhodl, že se na tento případ nevztahuje. Na stejném listu je také poznamenáno, že Mgr. F. čerpal od 28. 8. do 15. 9. 2013 dovolenou a od 16. 9. 2013 je v pracovní neschopnosti.

[27.] Usnesením ze dne 25. 9. 2013, č. j. 4 T 127/2009 - 118, Okresní soud v Teplicích samosoudcem Mgr. R. rozhodl, že K. S. je účasten amnestie prezidenta republiky a proto se mu promíjí podmíněně odložený trest odnětí svobody ve výměře 2 let a hledí se na něj, jako by nebyl odsouzen. Dne 26. 9. 2013 byl vydán příkaz k propuštění K. S. z výkonu trestu odnětí svobody.

[28.] Z osobního spisu Mgr. F. se podává, že jmenovaný od 1. 2. 1995 pracoval jako justiční čekatel Krajského soudu v Ústí nad Labem. Soudcem a předsedou senátu Okresního soudu v Teplicích se stal dne 1. 7. 1998. Proti Mgr. F. nebylo vedeno kárné řízení. Byla mu pouze dne 25. 1. 1999 předsedou soudu uložena výtka (bez bližšího odůvodnění). Výtka mu byla uložena rovněž dne 9. 3. 2001 s tím, že jejím důvodem byl obsah dopisu adresovaného místopředsedovi Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 12. 2000, který byl v mnoha ohledech nepravdivý, uváděné údaje vyplývají z neúplných či zkreslených informací a obsahuje až urážlivá tvrzení o soudcích zdejšího soudu. Další výtka uložila Mgr. F. předsedkyně okresního soudu dne 24. 3. 2005, a to za průtahy v 9 trestních věcech, v jejichž důsledku došlo k promlčení. Předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem uložil Mgr. F. dne 31. 1. 2006 výtka, a to za výrok učiněný vůči vedoucí trestní kanceláře okresního soudu paní Z. H., že „jí udělá ze života peklo ala Mgr. P.“. Výtka ze dne 4. 5. 2009 byla předsedou okresního soudu uložena z důvodu nečinnosti po dobu přesahující 22 měsíců v označeném spise, a to i přes urgence zmocněnce poškozené. Výtka uložila Mgr. F. dne 7. 9. 2009 rovněž ministryně spravedlnosti, a to za průtahy ve dvou trestních věcech. Konečně výtka byla kárně obviněnému uložena dne 30. 9. 2010 předsedou okresního soudu za porušení zákazu kouření v jednací síni.

VI. Posouzení věci kárným senátem

[29.] Podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech je kárným proviněním soudce *zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo obrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.*

[30.] Kárný senát se v minulosti opakovaně zabýval otázkou, do jaké míry je oprávněn přezkoumávat *správnost právního názoru*, vysloveného kárně obviněným soudcem. K tomu existuje ustálená judikatura (viz zejména rozhodnutí sp. zn. 16 Kss 5/2012), z níž plyne, že pouze za určitý právní názor by soudci zásadně neměli být shledáni kárně odpovědnými. Nezákonný postup či vydání nezákonného rozhodnutí, odůvodněné jiným právním názorem, může představovat důvod pro zahájení kárného řízení s příslušným soudcem v zásadě pouze tehdy, pokud je z okolností případu patrné, že buď (1.) bylo porušeno jednoznačné znění aplikované právní normy, anebo (2.) nebylo respektováno zrušovací rozhodnutí výše postaveného soudu v konkrétní věci či (3.) existuje jednotná a ustálená judikatura nejvyšších soudů, kterou daný soudce odmítl akceptovat bez toho, aby svůj odlišný právní názor podepřel komplexní, racionální a transparentní konkurující argumentací.

[31.] V nyní projednávaném případě mezi účastníky řízení není sporu o tom, že se Mgr. F. dopustil protizákonného pochybení, spočívajícího v porušení jednoznačného znění aplikované právní normy. Toto svoje pochybení soudce plně uznává a ani netvrdí, že k němu došlo v důsledku odlišného právního názoru. Poukazuje toliko na svoji celkovou přepracovanost, přetíženost, nastupující zdravotní problémy a také na podmínky, které měl ve svém pracovním prostředí.

[32.] Za této situace, kdy skutkové a ani právní okolnosti případu nejsou účastníky řízení činěny spornými, proto kárný senát jen ve stručnosti konstatuje, že podle čl. IV odst. 1 písm. b) rozhodnutí prezidenta republiky č. 1/2013 Sb., o amnestii ze dne 1. ledna 2013, platí, že „[p]romíjíím podmíněně odložené tresty odnětí svobody pravomocně uložené před 1. lednem 2013 osobám, kterým byl trest uložen ve výměře nepřevyšující dva roky.“ Z citovaného znění této právní normy tedy jednoznačně plyne, že na případ K. S., který byl odsouzen k trestu odnětí

svobody v trvání dvou roků (právní moc 16. 2. 2010), se citovaný článek rozhodnutí o amnestii vztahoval, neboť podmíněně odložený trest odnětí svobody mu (1.) byl pravomocně uložen před 1. lednem 2013, a (2.) výměra tohoto trestu nepřesahovala 2 roky. Lze tak uzavřít, že pokud za této situace Mgr. F. dal dne 25. 2. 2013 pokyn k nařízení výkonu trestu, dopustil se porušení citované právní normy, která je poměrně jednoznačná, tedy neumožňuje vícero rozumných výkladů. Jeho vinu má proto kárný senát za prokázáno.

[33.] Kárný senát musí navrhovateli přisvědčit rovněž v tom, že v důsledku dříve popsaného pochybení Mgr. F. došlo k nedůvodnému omezení osobní svobody K. S. po dobu 122 dnů. Navíc byl jmenovaný protizákonně stíhán pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, a to rovněž v příčinné souvislosti s pochybením Mgr. F. Protizákonné jednání kárně obviněného proto nelze považovat za marginální, neboť jeho dopady zasáhly osobní svobodu odsouzeného, a to poměrně zásadním způsobem. Osobní svoboda přitom představuje jedno z nejdůležitějších základních práv a je proto chráněna jak na úrovni ústavního pořádku, tak také mezinárodních smluv, závazných pro Českou republiku.

[34.] Obhajoba Mgr. F. se týká výhradně jeho dlouhodobé pracovní přetíženosti a celkového pracovního prostředí, kdy tvrdí, že již v průběhu čekatelské praxe vykonával nadstandardní pracovní povinnosti, popisuje fluktuaci soudců na trestním úseku okresního soudu a způsob rozdělování nápadu, resp. přerozdělování věcí po některých soudcích. Tuto obhajobu kárný navrhovatel v řadě ohledů rozporuje, když podrobně popisuje a dokládá, že nápad byl rozdělován rovnoměrně, a rovněž v případě odchodu soudců byly jejich spisy mezi soudce ostatní přerozdělovány spravedlivě.

[35.] S ohledem na skutek, vymezený v kárném návrhu, však kárný senát nepovažuje za smysluplné jakkoliv se vyjadřovat či dokonce hodnotit to, jak byl rozdělován či přerozdělován nápad v rámci trestního úseku okresního soudu. Z hlediska posuzování viny soudce jsou totiž tyto okolnosti irelevantní, neboť navrhovatelem popsaný skutek se stal, což plyne z průběhu dokazování, a ostatně i z vyjádření Mgr. F. Podstata tohoto skutku se přitom týká pochybení v jediné věci a spočívá v nesprávném právním posouzení důsledků rozhodnutí o amnestii pro konkrétní trestní případ. Na této vině proto nemůže nic změnit ani to, jak moc byl Mgr. F. zatížen vyřizováním jiných věcí. Tyto okolnosti by samozřejmě mohly mít v kárném řízení při hodnocení viny soudce svůj význam, nicméně jen tehdy, pakliže by byl kárný návrh koncipován zcela odlišně než v nyní projednávaném případě, tzn. např. byl-li by podán pro nečinnost soudce v některých věcech a tento soudce by se hájil tím, že tato nečinnost byla zapříčiněna jeho celkovou přetížeností. To však zjevně není případ nyní rozhodovaný kárným senátem.

[36.] Celková pracovní vytíženost a výkonnost Mgr. F. nicméně má samozřejmě relevanci při úvahách kárného senátu o výši trestu, resp. přiměřenosti kárného opatření. Ani v tomto směru však není třeba provádět podrobnější rozbor a úvahy, protože v těch nejpodstatnějších momentech panuje mezi účastníky řízení rovněž shoda. Mgr. F. je totiž i podle slov kárného navrhovatele hodnocen jako pracovitý, výkonný a pečlivý soudce; v roce 2012 rozhodl dokonce nejvíce věcí ze všech soudců trestního úseku.

[37.] Při úvahách o uložení kárného opatření proto kárný senát vycházel z vyhodnocení závažnosti kárného provinění, jehož dopady spočívající v protizákonném omezení osobní svobody odsouzeného K. S. považuje za poměrně zásadní. Na straně druhé však kárný senát vycházel z toho, že se v případě soudce Mgr. F. jednalo o pochybení zcela ojedinelé, k němuž se od počátku zahájení kárného řízení postavil přímo, okamžitě je přiznal a projevoval nad jeho důsledky lítost. Proti Mgr. F. nebylo nikdy vedeno kárné řízení a je i navrhovatelem hodnocen jako pracovitý, výkonný a pečlivý a v řízení nebylo zpochybněno, že se jedná o zdatného soudce.

[38.] Kárný senát vychází z toho, že v každé lidské činnosti nutně dochází k chybám a omylům a rovněž systém soudnictví nemůže být prostý těchto chyb. Podstatné je, aby v sobě obsahoval mechanismy k jejich nápravě, což se ostatně v nyní projednávané věci nakonec stalo,

byť samozřejmě nikoliv okamžitě. Kárný senát dlouhodobě judikuje, že již samotné podání kárného návrhu má značné difamační účinky, které se samozřejmě zvyšují v souvislosti s tím, je-li toto řízení medializováno. Jakkoliv proto na straně jedné je třeba vycházet z toho, že každý soudce musí být schopen nést negativní kritiku na svoji osobu a jelikož se podílí na výkonu veřejné moci, požívá menší míru ochrany osobnosti než osoby jiné, žijící toliko svůj soukromý život. Na straně druhé však nemohl přehlédnout, že v nyní projednávané kárné věci dříve popsané zásadní (nicméně zcela ojedinělé) pochybení Mgr. F. bylo poměrně podrobně médii prezentováno a kárný senát má proto za to, že i tato skutečnost (vedle samotného zahájení a vedení kárného řízení) bude pro Mgr. F. dostatečným poučením a pobídkou pro to, aby se v budoucnu podobné pochybení již nikdy neopakovalo. Nemluvě ani o tom, že již samotnou amnestií a způsob její realizace soudci nelze považovat za jejich běžnou či dokonce rutinní činnost, kde by bylo namíste přistupovat k vzniklým pochybením výrazně přísněji. Jak známo, rozhodnutí o amnestii prezidenta je rozhodnutím zcela mimořádným a pro každého soudce je proto jeho naplňování určitou novou zkušeností, kde samozřejmě logicky i lze očekávat větší procento chyb než v případech, na které jsou soudci zvyklí ze své běžné činnosti.

[39.] Z možných kárných opatření proto kárný senát s ohledem na dříve uvedené skutečnosti shledal přiměřeným a spravedlivým uložení důtky dle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech, což odpovídá závažnosti a intenzitě kárného provinění a uvedeným polehčujícím i přitěžujícím okolnostem na straně osoby kárně obviněného soudce.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2014

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda kárného senátu